

2755

Een dankbare herinnering aan

Anna Geertruida Anten

- Anneke -

Ze werd geboren op 28 april 1908 te Groenlo, trouwde op 24 juni 1930 en sinds 20 april 1965 weduwe van Hendrikus Bernardus Cuppers. Zij overleed op 19 november 2001 te Groenlo. De viering ten uitvaart vond plaats op 22 november in de parochiekerk van de H. Calixtus. In de verwachting van de verrijzenis ten leven namen wij daarna afscheid in het crematorium "Twente" Usselo.

Uit haar huwelijk zijn zeven kinderen geboren, waarvan er vier haar zijn voorgedaan in de dood. In de oorlog is haar derde kind (Wim) aan een hersenvliesontstekingen overleden op 14 maart 1941. Het waren toen barre tijden in de oorlog. Vlak na de oorlog is ten gevolge van een ongeluk haar zesde kind (Agnes) heengegaan. Ze was in een hete wastijl gevallen tijdens het spelen.

Moeder was de jongste van Schoenmaker Anten. Ze groeide in een betrekkelijk veilige omgeving op. Ze ging zoals zoveel jonge meiden destijds in betrekking. Ze kwam in betrekking bij dokter Wentholt, (huisarts te Groenlo).

Ze heeft onze vader Hendrik leren kennen en zoals dat gaat werd er getrouwd. Vader was timmerman en werkte in het Gelderse Hengelo. Hier werden toen drie kinderen geboren. Op een later tijdstip ging het gezin toch weer terug naar Groenlo. Ze was zeer gelovig met een tikkeltje wantrouwen, maar dat liet ze niet blijken. Ze was zeer zorgzaam voor de familie

en nam de zorg voor haar vader en moeder over. Ook een vrijgezelle broer werd liefdevol opgenomen in het gezin. Tijdens de oorlog werd het gezin van haar lievelingsbroer Hent ook nog opgenomen. Zij moesten immers uit Rotterdam vluchten in die hongerwinter. Oplossingen werden gezocht om iedereen onder te brengen. Deze organisatie nam ze op zich. Later toen de welvaart in het land kwam kon ze erg genieten van de kleine extraatjes. Van de aangeschafte TV in 1964 kon ze veel opsteken. De grenzen werden verlegd. De horizon werd breder en meer van dat alles kon ze zelf zien. Het aangeschafte Brommertje, een SPARTA, bracht haar op plekken in Nederland waar ze nog nooit was geweest. Ze was gesteld op goede kleding en uiterlijke verzorging. Vader werd ziek en zonder veel klagen werd hij tot aan het eind zoveel mogelijk thuis verzorgd. Waarna in 1993 Carel plotseling overleed. Dat deed pijn. Zelfs vlak voor haar dood overleed Hennie. Dat heeft haar erg aangegrepen. Ze werd ouder en de kracht van haar weerstand nam af. Ze voelde zich geborgen in eerst de aanleunwoning en daarna in het verzorgingstehuis "de Molenberg". Hier ook is ze na een jaar van ziekte tot haar definitieve rust gekomen en is ze vredig ingeslapen.

Het was goed zo.

Dag lieve mama, je kinderen.

Voor uw belangstelling en meelevens na haar overlijden zeggen wij u hartelijk dank.

Fam. Cuppers